

РЕШЕНИЕ

№ 386

гр. София, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 18.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7486** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, вр. чл. 197 ДОПК.

Образувано е по повод на подадена жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], адрес [населено място],[жк], ул. „инж. Г. Б.” № 1Б, представлявано от К. В., срещу Решение № ПО – 75 / 15.07.2021 г. на и. д. директор на ТД на НАП – С.. С обжалваното решение е отхвърлена жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022 – 023 – 0001801 / 24.06.2021 г., издадено от Р. Я. – Г., на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Не се явява процесуалният му представител адв. С. Ж.. Иска от съда да бъде отменен оспорваният акт. Претендира разноски.

Ответникът - директор на ТД на НАП – С. редовно призован, не се явява, представлява се от юрисконсулт Е. К., която оспорва жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С искане за предварително обезпечаване на задължения на орган по приходите В. С. (главен инспектор по приходите) е инициатирано административно производство пред дирекция „Събиране” на ТД на НАП – С.. Производството е за налагане на предварителни обезпечителни мерки по отношение на задължение, което ще бъде установено в резултат на ревизия. Ревизията е възложена на дружество [фирма] с

адрес по чл. 8 от ДОПК: [населено място], ж. к. Г., ул. „инж. Г. Б.” № 1Б. Дружеството е представявано от К. В. В..

В искането е посочено, че съгласно постановление на Специализираната прокуратура в ГД „Б.” се води разследване по досъдебно производство № 223 / 2019 г. по описа на ГД Б. – МВР, пр. пр. № 1207 / 18 г. по описа на Специализираната прокуратура. Досъдебното производство се води за това, че за периода от 01.07.2017 г. до 2021 г. в [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и други градове на територията на страната, лица участват в организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на три или повече лица с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 255 и по чл. 253 от НК.

В искането на органа по приходите е посочено, че предполагаемият размер на задължението ще бъде 300 007, 41 лева.

Предвид факта, че от страна на задълженото лице са представени данни единствено за наличност от стоки, съхранявани в складовото помещение в [населено място] и предвид обстоятелството, че документално доказаните от негова страна наличности от стоки се различават съществено от счетоводно представените такава, е прието, че за предполагаемото задължение (корекция по реда на чл. 79, ал. 3 ЗДДС) в размер на 300 007, 41 лева следва да се наложат предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК. Наложени са: запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в: О. АД, за сумата от 192 540, 40 лева; и в Ю. България АД, за сумата от 192 540, 40 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспореното решение. Спазен е преклузивният срок, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно следващата алинея на чл. 121 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 ДОПК. Това означава, че предмет на съдебен контрол са два акта – постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ОДОП, което го потвърждава. При осъществяването на съдебен контрол върху тях съдът следва да прецени законосъобразността и обосноваването на двата акта на органите по приходите, като преценява дали са издадени от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването им (чл. 160, ал. 2, вр. чл. 144, ал. 1 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 ДОПК, а именно – публичен изпълнител. Решението, с което е потвърдено това постановление също е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК – директор на ТД на НАП – С..

Процесните обезпечителни мерки са наложени на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК - в хода на ревизия, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Мерките по чл. 121 ДОПК имат привременен характер. Целта на мерките е предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задължения за данъци.

Следва да се отбележи, че посоченият в искането и в постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки размер на предполагаемите задължения на [фирма], ЕИК[ЕИК] не е подкрепен с мотиви. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК установява задължението за органа по приходите да поиска налагането на предварителни обезпечителни мерки мотивирано. В искането е посочено, че от страна на задълженото лице са представени данни единствено за наличности от стоки, съхранявани в складовото помещение в [населено място] и предвид обстоятелството, че документално доказаните от него наличности от стоки се различава съществено от счетоводно представената такава, то това е довело до извод органите по приходите, че за разликата в размер на 1 500 037, 09 лева липсват данни за последващо разпореждане. По тази причина върху упражненото от страна на дружеството право на приспадане на данъчен кредит във връзка с придобиване на стоките следва да бъде извършена корекция по реда на чл. 79, ал. 3 ЗДДС в размер на 300 007, 42 лева. Така посоченият очакван размер не се основава на анализ на обстоятелства, свързани с декларираните и проверени задължения. На практика в искането се излагат факти, които са свързани с извършването на проверки (инвентаризации) от страна на органите по приходите. Тези данъчни проверки са възложени от страна на Специализираната прокуратура, по повод на извършени процесуални действия в хода на досъдебно производство. Данъчните проверки обаче не могат да заместят действията, които се извършват в хода на една данъчна ревизия. В хода на данъчната ревизия се събират факти и доказателства, които могат да бъдат повод за изготвяне на искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Обратното означава, че предварителни обезпечителни мерки могат да се налагат и в хода на проверка. От значение е и разпоредбата на чл. 110, ал. 2, изр. 3 – то ДОПК, която гласи, че с проверка не се установяват задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на проверяваното лице.

Липсата на мотиви в искането на органа по приходите е пренесена и в постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С210022-023-0001801 / 24.06.2021 г. В него е въпроизведено съдържанието на искането, като водещ мотив по отношение на предполагаемия размер на задължението е, че документално доказаните от [фирма] наличности от стоки се различават съществено от счетоводно представените такива. Липсата на мотиви по отношение на предполагаемия размер на задължението е нарушение на изискването за форма на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 196, ал. 1,

т. 5 ДОПК. Това пречатства правото на защита и съдебния контрол за наличие на обезпечителна нужда и спазването на чл. 121, ал. 3 ДОПК. В постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е посочено още, че при преглед на информацията налична в ИС Контрол – отчетни регистри по ЗДДС, е установено, че [фирма] е ползвало неправомерно данъчен кредит в размер на 12179, 67 лева, което ще доведе до допълнително определяне на задължения за ДДС и корпоративен данък, тъй като посоченото има пряко отношение и относно преобразуването на счетоводния финансов резултат по реда на ЗКПО.

Обезпечителната мярка следва да държи сметка както за обезпечителната нужда на публичния вискател, така и за интересите на длъжника, без да го обременява прекомерно. Основен принцип на административното производство е принципът на съразмерност. Съгласно чл. 6 АПК, който се отнася и до данъчния процес (аргумент от чл. 9, ал. 1 ДОПК), и приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, административният орган следва да упражнява своите правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава актът. Когато с акта се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на чл. 6, ал. 5 АПК задължава административния орган да се въздържа от актове и действия, които могат да причинят вреди, несъразмерни с преследваната цел. Липсата на изчерпателни мотиви относно начина на формиране на предполагаемото задължение на ревизираното лице, а оттам и на размера на обезпечителната нужда съставлява нарушение на изискването на чл. 195, ал. 2 ДОПК. Посочените нарушения са особено съществени. Постановлението за налагане на обезпечителни мерки следва да бъде отменено.

Липсата на мотиви за налагане на обезпечителни мерки в посочения размер води до извод, че наложената мярка противоречи на принципа на съразмерност по чл. 6 АПК. Обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК е незаконосъобразно и подлежи на отмяна. На отмяна подлежи и постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

С оглед изхода на делото, направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП се явява неоснователно и не следва да бъде уважено.

При този изход на спора, на основание чл. 143 АПК, ответникът следва да заплати на жалбоподателя извършените по делото разноски. Съобразно представения списък те възлизат на те са в размер на 50 лева държавна такса и 700 лева адвокатско възнаграждение. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Касае се за производство без определен материален интерес, като по делото е проведено едно съдебно заседание. При това положение заплатеното възнаграждение не съответства на фактическата сложност на делото, поради което съдът намира, че адвокатското по договора следва да се намали, доколкото то следва да съответства на сложността на делото.

В случая съдът намира, че следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева, вместо претендираните 700 лева. Този размер е предвиден и за делата с нематериален интерес в ал. 3, на чл. 8 от Наредба № 1 за минималните

размери на адвокатските възнаграждения.

При този изход на делото на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски общо в размер на 550 лева, в това число внесена държавна такса в размер на 50 лева съгласно вносна бележка и възнаграждение за един адвокат – 500 лева.

Водим от горното АССГ, Трето отделение, 45 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПО – 75 / 15.07.2021 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е потвърдено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК № С – 210022-023-00001801 от 24.06.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОТМЕНЯ постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022-023-00001801 от 24.06.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ТД на НАП [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК [ЕГН], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. Г., ул. „инж. Г. Б.“ № 1Б, представлявано от управителя К. В. сумата от 550 (петстотин и петдесет) лева, представляващи направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: